

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda)

16. november 2006^{*}

Kohtuasjas T-32/04,

Lichtwer Pharma AG, asukoht Berliin (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Kunz-Hallstein ja R. Kunz-Hallstein,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindaja: J. Weberndörfer,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas

Laboratoire L. Lafon SA, asukoht Maisons-Alfort (Prantsusmaa),

^{*} Kohtumenetluse keel: saksa.

mille esemeks on tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 13. novembri 2003. aasta otsuse (asi R 1007/2002-4) peale osas, millega otsustati vastulausemenetluse ja apellatsioonikojas toimunud menetluse kulude jaotamine,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud F. Dehousse ja D. Šváby,
kohtusekretär: ametnik C. Kristensen,

arvestades 29. jaanuaril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 8. juunil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 2. veebruaril 2006 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- ¹ Hageja esitas Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) 23. juunil 1999 nõukogu 20. detsembri

1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudetud kujul (edaspidi „määrus nr 40/94”), alusel ühenduse kaubamärgi taotluse. Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk Lyco-A, kaupadele, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 5, 29 ja 30.

- 2 Queisser Pharma GmbH & Co esitas taotletava kaubamärgi registreerimisele vastulause määruse nr 40/94 artikli 42 lõike 1 alusel, tuginedes varasemale kaubamärgile LYCO PROTECT. Vastulausete osakonna 30. oktoobri 2002. aasta otsusega nr 3111/2002 lükati Queisser Pharma vastulause tagasi segiajamise tõenäosuse puudumise tõttu. Selle otsuse peale ei ole esitatud mitte ühtegi kaebust.
- 3 Laboratoire L. Lafon SA esitas taotletava kaubamärgi registreerimisele vastulause määruse nr 40/94 artikli 42 lõike 1 alusel, tuginedes varasemale kaubamärgile LYOC. Vastulausete osakonna 30. oktoobri 2002. aasta otsusega nr 3108/2002 lükati Laboratoire L. Lafon vastulause tagasi segiajamise tõenäosuse puudumise tõttu.
- 4 Medicom Pharma AG esitas taotletava kaubamärgi registreerimisele vastulause määruse nr 40/94 artikli 42 lõike 1 alusel, tuginedes varasemale kaubamärgile LYCO Q10. Vastulausete osakonna 31. oktoobri 2002. aasta otsusega nr 3110/2002 rahuldati Medicom Pharma vastulause ja lükati registreerimistaotlus tagasi. Selle otsuse peale ei ole esitatud mitte ühtegi kaebust.

- 5 Laboratoire L. Lafon esitas 16. detsembril 2002 ühtlustamisametile teate, milles ta märkis järgmist:

„Vastavalt [määruse nr 40/94] artiklitele 57, 58 ja 59 teavitame teid, et Laboratoire L. Lafon kavatseb esitada kaebuse [otsuse nr 3108/2002 peale]. Seetõttu palume teil viivitamatult meie pangaarvet debiteerida [...] 800 euro ulatuses. Kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esitatakse 28. veebruariks 2003.”

- 6 Laboratoire L. Lafon esitas 3. veebruaril 2003 kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta.

- 7 Ühtlustamisamet tegi 21. märtsil 2003 hagejale ja Laboratoire L. Lafon'ile teatavaks, et on jõustunud 31. oktoobri 2002. aasta otsus nr 3110/2002, millega rahuldati Medicom Pharma vastulause.

- 8 Hageja esitas 10. aprillil 2003 dokumendi, milles ta tõi esile, et kaebuse alus on ära langenud, ja 11. aprillil esitas Laboratoire L. Lafon dokumendi, milles ta märkis, et menetlus on lõpetatud.

- 9 Neljanda apellatsioonikoja 13. novembri 2003. aasta otsuses (asi R 1007/2002-4) (edaspidi „vaidlustatud otsus”) sedastati, et apellatsioonmenetluse ese on ära langenud, kuna hageja taotletava kaubamärgi registreerimisest on lõplikult keeldutud. Selle otsusega mõistis apellatsioonikoda hagejalt välja vastulausemenet-

luse ja apellatsioonikoja menetluse lõivud ja kulud. Vaidlustatud otsuse üheksandas põhjenduses põhjendas apellatsioonikoda otsust kulude kohta järgmiselt:

„Kuna ühenduse kaubamärgi Lyco-A registreerimise taotlus lükati *ex tunc* tagasi — olgugi et eraldi menetluses —, siis on kostja kaotanud ka käesoleva menetluse. Sellest tulenevalt kannab ta vastulausemenetluse ja apellatsioonikoja menetluse lõivud ja kulud.”

Poolte nõuded

10 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsuse resolutiivosa punkt 2;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

11 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 12 Oma hagi toetuseks esitab hageja sisuliselt kolm tühistamist puudutavat väidet. Oma esimese väite raames kaebab hageja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189; edaspidi „määrus nr 2868/95“) eeskirja 48 lõike 1 punkti c ja eeskirja 49 lõike 1 rikkumise peale ning võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise peale, leides, et apellatsioonikoda oli kohustatud tunnistama kaebuse vastulausete osakonna otsuse peale vastuvõetamatuks. Teine väide puudutab määruse nr 40/94 artikli 81 lõike 4 ja õigluse põhimõtte rikkumist seeläbi, et apellatsioonikoda on menetluskulude jaotamisel oma kaalutusõigust väärtelt teostanud. Lõpuks toob hageja oma kolmandas väites esile, et ühtlustamisamet oleks pidanud määruse nr 2868/95 eeskirjade 21 ja 51 kohaselt tagastama poole vastulause esitamise lõivust ja kogu kaebuse esitamise lõivu. Esimese Astme Kohus leiab, et esmalt tuleb hinnata teist väidet.

Poolte argumendid

- 13 Hageja arvates on ekslikud vaidlustatud otsuse põhjendused, mille kohaselt hageja on vaidlusaluse menetluse kaotanud ja peab seetõttu kandma sellega seotud kulud.
- 14 Hageja on seisukohal, et esiteks on apellatsioonikoda väärtelt kohaldanud määruse nr 40/94 artikli 81 lõiget 4. Selles osas leiab ta, et kui tõlgendada seda sätet, pidades silmas Saksa õigust, mis oli määruse vastavate sätete puhul eeskujuks, siis nähtub, et apellatsioonikoda oleks pidanud hindama, milline oleks olnud võimalik hageja ja Laboratoire L. Lafon'i vahelise vastulausemenetluse tulemus. Lisaks leiab hageja, et

vastulause rahuldamine ei vii kaubamärgitaotluse tagasilükkamiseni *ex tunc*, vaid ainult *ex nunc*. Vastupidisel juhul peaks ühtlustamisamet rahuldatud vastulause puhul hoopis tagastama kõik vastulause esitamise lõivud, mis on seotud teiste pooleliolevate menetlustega, kuna taotlust käsitletak nii, nagu seda ei oleks kunagi esitatud. Hageja viitab selles osas määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikele 3. Hageja väljendab lõpuks seisukohta, et määruse nr 2868/95 eeskiri 21 näitab, et seadusandja eesmärk ei olnud see, et vaidluse kaotanud poolt kannaks kõik kõigi pooleliolevate vastulausemenetlustega seotud kulud.

- 15 Hageja väidab teiseks, et appellatsioonikoja antud põhjendused ei õigusta õigluse põhimõttest kõrvalekaldumist. Hageja arvates nõuab õigluse põhimõte kulude pooleksjaotamist sellisel juhul, kui — nagu käesolevas asjas — üks mitmest sama ühenduse kaubamärgitaotluse vastu esitatud vastulausest viib selle taotluse tagasilükkamiseni. Ühtlustamisameti menetlusi käsitlevatest suunistest tuleneb hageja arvates, et kõigi kulude väljamõistmine toimub reeglina ainult siis, kui üks pooltest lõpetab menetluse. Ta märgib, et vastulausemenetlust käsitlevate suuniste eelnõu leheküljel 130 on märgitud järgmist:

„Kui asjas ei tehta sisulist otsust, otsustab kulude kandmise vastulausete osakond ([määruse nr 40/94] artikli 81 lõige 4). Ühtlustamisametil ei ole õigust määrata, milline on „võitnud või kaotanud” pool, ja seega kohaldades õigluse põhimõtet, kannab kumbki pool ise oma kulud”.

- 16 Ühtlustamisamet taotleb selle väite tagasilükkamist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 17 Määruse nr 40/94 artikli 81 lõige 4 sätestab: „[k]ui asjas otsust ei tehta, otsustab kulude kandmise vastulausete osakond [...]”.
- 18 Selle sätte sõnastusest tuleneb, et kui otsust ei tehta, on apellatsioonikojal lai kaalutusõigus menetluskulude jaotamisel (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-163/04: Schäfer *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — KoKa (Mike’s MEALS ON WHEELS, kohtulahendite kogumikus li avaldata, punkt 55). Sellisel juhul ei saa ühenduste kohus asendada apellatsioonikoja antud hinnangut enda hinnanguga. Siiski tuleb tal kontrollida, kas — pidades silmas kaalutlusi, mis võisid olla apellatsioonikoja hinnangu aluseks — apellatsioonikoda ei ole ületanud oma kaalutusõiguse piire või kasutanud oma kaalutusõigust ilmselgelt valesti.
- 19 Tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuses tuvastas apellatsioonikoda kõigepealt, et apellatsioonikoja menetluse ese on ära langenud, kuna hageja taotletava kaubamärgi registreerimise taotlus on lõplikult tagasi lükatud, ja seejärel mõistis ta hagejalt määruse nr 40/94 artikli 81 lõike 4 alusel välja vastulausemenetluse ja apellatsioonikoja menetluse lõivud ja kulud.
- 20 Apellatsioonikoda põhjendas oma otsust sellega, et „[k]una ühenduse kaubamärgi [...] registreerimise taotlus lükati *ex tunc* tagasi — olgugi et eraldi menetluses —, siis on [hageja] kaotanud ka käesoleva menetluse.”

- 21 Esiteks on selge, et vastulausemenetlus, mis viis hageja kaubamärgitaotluse tagasilükkamiseni, ning hageja ja Laboratoire L. Lafon vaheline menetlus apellatsioonikojas põhinevad erinevatel faktilistel asjaoludel. Seega vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamine kummaski menetluses nõuab mõlemal juhul poolte esitatud õiguslike ja faktiliste asjaolude kogumi arvestamist.
- 22 Neil põhjustel ei võimalda asjaolu, et vastulause rahuldati, kuigi seetõttu paralleelsete menetluste ese ära langes, mitte mingil juhul määrata, milline pool nendes paralleelsetes menetlustes oleks kaotanud. Tegelikult konkreetse menetluse kaotanud poole määramine saab põhineda ainult sellesama menetluse esemel ja faktilisel ja õiguslikul raamistikul, mis on määratletud poolte nõuetega.
- 23 Lisaks, ilma et oleks vaja teha otsust kaubamärgitaotluse tagasilükkamise tagajärgede kohta, ei tulene kulude väljamõistmine kaubamärgi taotlejalt, kelle taotlus tagasi lükati, kõigis võimalikes paralleelsetes menetlustes — nii nagu eeldatakse vaidlustatud otsuses —, automaatselt otsusest, millega rahuldatakse üks selle taotluse vastu esitatud vastulause.
- 24 Neid kaalutlusi silmas pidades leiab Esimese Astme Kohus, et hagejal on õigus selles, et apellatsioonikoja põhjendused on ilmselgelt valed osas, milles apellatsioonikoda leidis, et hageja oleks kaotanud tema ja Laboratoire L. Lafon'i vahel toimunud menetluse seetõttu, et ühes teises vastulausemenetluses lükati tema kaubamärgitaotlus tagasi, ning et ta peab seetõttu kandma vastulausemenetluse ja apellatsioonikoja menetluse lõivud ja kulud. Sellise hinnangu andmisega ületas apellatsioonikoda oma määruse nr 40/94 artikli 81 lõikest 4 tulenevaid kaalutusõiguse piire.

- 25 Järelikult tuleb vaidlustatud otsuse resolutiivosa punkt 2 tühistada ilma, et oleks vaja hinnata muid hageja esitatud väiteid.

Kohtukulud

- 26 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud Siseturu Ühtlustamise Ameti kahjuks, tuleb temalt kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 13. novembri 2003. aasta otsuse (asi R 1007/2002-4) resolutiivosa punkt 2.**

2. Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. novembril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

M. Vilaras

